

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg er også glad for, at videnskabsministeren i dag både genkender og anerkender det her papir, for jeg tror, at man i Folketingets referat af i går kan se, at ministeren siger: Jeg kender ikke det papir, I står med.

Men videnskabsministeren gør det nu, og jeg synes da, at det er rart, at man har været hjemme og læse på lektionen.

Kl. 17.10

Det, som jeg synes er interessant at diskutere, er det der med fremtiden: Hvad skal der komme ud af det? Jeg vil gerne høre, om videnskabsministeren kan bekræfte, at det beløb, som Højteknologifonden bidrager med i forhold til at hæve den andel af BNP, som vi bruger på forskning, til næste år er 0,01 pct. – 0,01 pct.! Og i betragtning af, at vi mangler 0,23 pct., kan vi så blive enige om, at det måske er en smule beskedent?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Allerførst vil jeg gerne sige, at jeg ikke kendte det papir i går, men nu har jeg jo fået det. Men der er jo ikke noget nyt i det, for de tal kender jeg. Det er dem, vi kender, og som også fru Lene Jensen kender, men da det jo er et papir, som hører til en anden del af Folketinget, nemlig finanslovslovsrådet, så kendte jeg det ikke.

Men det er de tal, vi kender, og de tal er fuldstændig korrekte. Det er indiskutabelt. Men når vi begynder at tale om de enkelte år, og hvor tæt vi er på Barcelona, så bliver vi nødt til at holde fast i det, som var mit udgangspunkt for at tage ordet, nemlig at den her regering opererer med alle 4 år, både budgetåret og overslagsårene. Fru Lene Jensen ved, at forskningsmiljøerne har bedt os om det, fordi det var utilfredsstillende, som det var tidligere, hvor man kun havde en bevilling, der gav sikkerhed i 1 år, og derefter faldt det. Derfor blev man nødt til at se det som 4-årigt, som en helhed, og det er der, det store fremskridt er sket. Det er også det, man kan se i overslagsårene.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Når nu videnskabsministeren tager ordet her, er det vel også, fordi vi hørte statsministeren, Venstres formand, på Venstres landsmøde tale om, at målsætningen var at nå 1 pct. i offentlig forskning, altså Barcelonamålsætningen med de 3 pct. i det hele, det private og det offentlige lagt

sammen. Det er jo derfor, at det er en ret interessant diskussion også at kigge ned i de budgetoverslagsår, som ministeren taler om, men det er jo særlig interessant at konstatere, at fra at gå fra 0,83 pct. i 2001 under den tidligere regering er vi altså i 2004 nede på 0,77 pct. og det samme for 2005, altså 0,77 pct.

Vi kommer jo længere og længere væk fra Barcelonamålsætningen, og så nytter det jo ikke noget at stille sig op her midt under finanslovsdebatten med store armbevægelser og højtråben, når man bevæger sig længere og længere væk fra den målsætning. For vi kommer tættere og tættere på 2010, hvor 1 pct. skulle være nået.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Hvis hr. Thomas Adelskovs prognoser skulle holde stik, ville det jo være ensbetydende med, at der ikke skulle sættes én krone på forskning. Sandheden er jo, at vi netop nu har fået et utrolig godt udgangspunkt for at nå op på 1 pct. For da vi overtog ledelsen af det her land, var det nogle helt andre procenttal, der stod i de overslagsår, som hr. Thomas Adelskov nu henviser til.

Så i stedet for at det er foruroligende, er det utrolig betryggende at vide, at de midler, som regeringen kommer med, når det nye finanslovsforslag kommer for 2006, kun vil bygge oven på de tal, som jo er betydelig tættere på, end de var, dengang Socialdemokratiet ledede regeringen.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det vil altså sige, at grunden til, at videnskabsministeren tager ordet her, er, fordi vi skal have en diskussion af, hvad der stod i finanslovsbudgetoverslagsår, altså ikke vedtagne finanslove for de gældende år. Men det, som videnskabsministeren vil diskutere, er budgetoverslagsårstal. Er det rigtigt forstået?

Hvis man ser på de nøgne tal, må man jo konstatere, at der blev afsat 0,83 pct. af BNP til forskning i 2001 under den tidligere SR-regering, og den her regering har ikke leveret og kommer ikke engang i 2008 ifølge det papir, som videnskabsministeren nu har anerkendt eksistensen og berettigelsen af – altså 2 år før vi når Barcelonamålsætningen – i nærheden af det, der var i 2001, altså hvor meget vi bruger på offentlig forskning i forhold til bruttonationalproduktet. Det er sådan set det, der er debatten. Det